

справедливото възмущение на калоферци, изцѣло за-
владѣни отъ одеския семинаристъ, не закѣснѣло. Нѣ-
колко дни слѣдъ горнята инсинуация, въ брой 441. на
Цариградски Вѣстникъ (1859.) се появила една допи-
ска изъ Калоферъ, която носила официаленъ характеръ,
и съ слѣдующето съдържание:

„Г-не издателю на Ц. В-къ.

Калоферъ, 1859 юлія 14-ий.

„Издатель-тъ на „Българія“ Д. Цанковъ прѣмина
предѣли-ти на благоразуміе-то, и почна вече безъ раз-
боръ да вмѣства чтото му се поднесе, като стана ору-
діе на най низки развратни чловѣци. Благодаряме Ви
че сте вмѣстили отговоръ-тъ на наши-ти тамкашни
пріятели срѣщу гнуснавж-тж оная статія, вмѣстенж въ
Вѣстникъ-тъ му съ намѣрение да потжпчи честь-тж
на ония, кои-то са ся пожрѣтвовали за просвѣщеніе-
то на свой народъ, та за то молиме да вмѣстите и слѣ-
дующето:

„Съ голѣмо негодованіе прочетохме въ 14. брой
на Българія хулнж-тж статія срѣщж учителя ни Г.

мѣние и на главния редакторъ. „Отъ два мѣсеца насамъ, пише реда-
кцията на в. „Българія“ къмъ горнята „дописка“, безпрестанно
обнародвахме разни статіи за тържествуваніето на празникътъ
на св. Кирилъ и Методіа изъ Българія. Сичкити съотечествен-
ници ся напълниха съсъ възхищеніе отъ тия новини. Обаче
истата ревност не ся появи въ сичкити градове... Длѣжни
сме да приложимъ че Г. Г. Калоферци въ Цариградъ иматъ сѣ-
какво право да ся изражяватъ съ тоя начинъ. Едно село ка-
квото е Калоферъ, требаше то първо да даде примѣръ на
други“. — Освѣнъ това, въ друга една дописка до в. Бъл-
гарія отъ 29. мартъ 1860. год. даскалъ Ботю е нареченъ „пия-
ница“; въ броя отъ 1. януарий сжщата година има единъ диа-
логъ стихотворенъ между даскалъ Ботю и Т. Бурмовъ, въ
който се гади по най-недостоеенъ начинъ и учителя и негова-
та личностъ. — Авторъ на всички гадки дописки противъ да-
скалъ Ботю е билъ калоферския чорбаджия хаджи Недѣлчо,
простъ и глупавъ човѣкъ. Въ редакцията на в. Българія него-
витъ кореспонденций сж нагаждани споредъ цѣльта и случая...